

[Statsministeren.]

enig med det ærede medlem i, at det nævnte prisfald tildels skyldes et udefra kommende fald i priserne. Men hvad er årsagen til, at dette prisfald har kunnet slå igennem herhjemme? Tror det ærede medlem, at den restriktionspolitik som i hvert fald hans parti gør sig til talsmand for, på samme måde som den liberale handelspolitik, som vi andre søger at føre og til en vis grad har fået gennemført, havde åbnet mulighed for, at et prisfald på f. eks. tekstilvarer var slået igennem herhjemme? Jeg tror det ikke. Jeg vil egentlig tro, at når vi nu en af dagene får oktoberpristallet, vil dette yderligere vise, at prisfald har fundet sted også på dette vareområde.

Da det ærede medlem ikke kunne bortforklare, at der er indtrådt en mærkbar bedring i vor betalingsbalance, og at vor dollarsituation ikke giver anledning til øjeblikkelig bekymring, så han igen langt ud i fremtiden og spurgte, hvad regeringen agter at gøre, når vore ekstraordinære dollarindtægter falder bort.

Det er klart, at regeringen overvejer og har overvejet dette vigtige spørgsmål, og vi har også bebudet, at vi vil indbyde til drøftelse heraf i håbet om, at der vil komme mere ud af disse forhandlinger end af det herostratisk berømte dollarudvalg, som den forrige regering nedsatte.

Ganske pudsigt var det at høre, at medens det ærede medlem hr. H. C. Hansen søgte at gøre afstanden mellem sit parti, den tidligere og den nuværende regering størst mulig, søgte det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard at påvise, at der egentlig slet ingen forskel var. To sjæle med hver sin tanke!

Det er vistnok således, at jeg altid har været en svag mand overfor det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard — mange vil måske sige for svag —, både når han taler sagligt, og når han, som forleden dag i indledningen af sit indlæg, pynter op med guirlander og kulørte lamper.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard mente iøvrigt, at regeringen kun havde den politik, at den bare ville sidde. Er det nu ikke en lidt flot bemærkning fra det ærede medlem? Jeg kan naturligvis ikke forhindre det ærede medlem i at have den opfattelse, men jeg kan forsikre, at den ikke er rigtig.

Regeringen vil ikke bare sidde, men den vil bestræbe sig for at gøre den gerning færdig, den har påbegyndt. Den ønsker til sin tid at blive dømt på sine gerninger og ikke på halvgjort arbejde.

Når regeringen har bebudet, at den vil

søge at begrænse lovgivningsarbejdet mest muligt, så ligger deri, at tiden — efter regeringens skøn — ikke er til store reformer af en art, som koster mange penge. Men heri ligger ikke, at regeringen ikke nøje vil overvåge den økonomiske situation og stille forslag om nødvendige foranstaltninger, hvis sådanne skønnes påkrævede. Jeg har jo også tidligere gjort opmærksom på, at da virkningerne af de i sidste samling gennemførte foranstaltninger endnu langt fra er udtømt, finder vi imidlertid, som jeg klart har udtalt, at det er forsvarligt at se tiden an foreløbig. Her ligger den væsensforskel, der i det hele taget er på situationen i dag og for godt et år siden.

Det var med oprigtig glæde, jeg bemærkede mig, at det radikale parti meldte sig, som det ærede medlem sagde, som en ivrig medhjælper til løsning af forfatningsspørgsmålet. Og da jeg, som jeg har sagt før, tiltror det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard meget store evner, kunne jeg have lyst at spørge, om ikke det ærede medlem skulle tale med den socialdemokratiske ordfører om den tjeneste, hans parti har gjort forfatningssagen ved, inden der er opnået enighed om valgretsalderen i forfatningskommissionen, at stille forslag her i salen om indførelse af 21 års valgret til kommunale råd m. m.?

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard ynder at foreholde regeringen, at den er en mindretalsregering, der bør tage tilbørligt hensyn til oppositionen. Det forekommer mig derfor mærkeligt, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard — og det ærede medlem hr. H. C. Hansen gør ham jo følgeskab — ikke finder behag i regeringens forslag om nedsættelse af et politisk udvalg til at se på, hvad der kan opnås enighed om med hensyn til en fremtidig skattelovgivning.

Fra vor side var dette politiske udvalg tænkt som en venlighed; naturligvis er det også en erkendelse af, at vi er en mindretalsregering, og at de politiske faktorer på et eller andet tidspunkt i alle tilfælde vil gøre sig gældende. Men er det således, at man ikke synes om nedsættelse af dette udvalg, må vi fra regeringens side tage dette til efterretning.

Retsforbundets ordfører, det ærede medlem hr. Gregersen, efterlyste ophævelse af kaffe- og sukkerrationeringen. Det burde være overflødigt at oplyse det ærede medlem om, at denne regering ikke ønsker at opretholde en eneste rationering eller restriktion længere end absolut nødvendigt. På den anden side vil vi ikke række hånd til noget i retning af en eventyrpolitik, og